

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופט יהורם שקד

התובעת: פלוגית
ע"י ב"כ עו"ד רפי כריסטוף

נגד

הנתבע: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד ציון סמוכה

החלטה

א' – ההליכים שבפני:

1. בפני שתי תובענות, אשר הוגשו על ידי התובעת כנגד הנתבע, ואלו הן:

א. **תמ"ש 32058-09-12 - תביעה בענייני רכוש:** בכתב תביעה זה, המחזיק 422 עמודים (27 עמודי טיעון ונספחים), טענה התובעת כי הייתה 'הידועה בציבור' של הנתבע משך כשבע שנים, כי במהלך שנים אלו צברו רכוש ונכסים ולכן זכותה בדיון לקבלת מחצית מהזכויות או מערכן. בפתח כתב הגנתו, המחזיק 83 עמודים (13 עמודי טיעון ונספחים), טען הנתבע כי ביום 10.5.2005 נכרת בינו לבין התובעת הסכם ממון בפני עורכת דין (להלן: "ההסכם"), כי ההסכם קובע משטר של הפרדה רכושית מלאה ולכן יש להורות על סילוק התביעה על הסף. הנתבע אף הגיש בקשה נפרדת לסילוק על הסף.

ב. **תמ"ש 32087-09-12 - תביעה למזונות משקמים:** בכתב תביעה זה עתרה התובעת לחיוב הנתבע במזונות משקמים בסך של 50,000 ₪ לחודש למשך עשר שנים. גם כאן, טען הנתבע לסילוק התביעה על הסף נוכח ההסכם, לפיו לא יתקיימו בין הצדדים כל חיובים, לרבות חיובי מזונות. גם ביחס לתביעה זו הוגשה בקשה נפרדת לסילוק על הסף.

2. בדיון אשר התקיים בפני ביום 21.5.13 הגיעו הצדדים להסכמה דיונית, אשר קיבלה תוקף של החלטה, ולפיה: "יתקיים דיון בשאלה אחת והיא, האם ההסכם אשר נחתם בין הצדדים ביום 10.2.2005 הינו תקף אם לאו". עוד נקבע, כי בהתאם לתוצאת הדיון, תינתנה הוראות משלימות להמשך ההליכים שבפני.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

- 1 3. ביום 16.10.13 התקיימה ישיבת הוכחות בה העידו עו"ד שרון ליכט פטרן, אשר ערכה את
2 ההסכם ואשר הצדדים חתמו עליו בפניה, וכן העידה התובעת. ביום 1.1.14 התקיימה ישיבת
3 הוכחות נוספת בה העיד הנתבע.
4
5 4. ביום 30.1.14 הגישה התובעת את סיכומיה בהיקף של 26 עמודים, ביום 17.3.14 הגיש
6 הנתבע את סיכומיו בהיקף של 49 עמודים וביום 7.4.14 הגישה התובעת סיכומי תשובה
7 בהיקף של 7 עמודים.
8
9 5. בטרם אתייחס לטענות הצדדים, ונוכח היקפם החריג של הסיכומים, מצאתי לנכון לשוב
10 ולהזכיר כי השאלה היחידה שהועמדה על הפרק הינה תוקפו של ההסכם. חרף האמור לעיל,
11 הפליגו הצדדים בטענות שכלל אינן ממין העניין והיוו עדות וראיה כי בנושא זה, לא כל
12 המרבה הרי זה משובח.

ב' – העובדות הצריכות לעניין:

- 15
16 6. בחודש מאי 2004 החל קשר בין התובעת לבין הנתבע. באותה העת הייתה התובעת גרושה
17 ואם לילד ואילו הנתבע היה אלמן ואב לשלושה ילדים. אין חולק כי במועד היכרותם היה
18 הנתבע בעל נכסים וממון בלתי מבוטלים, לרבות: בית פרטי ברמת גן, זכויות בבניין, חנויות,
19 חניון, אחזקות בחברות מסחריות וכספים במזומן. הצדדים חלוקים ביחס למצבה הכלכלי
20 של התובעת באותה העת. בעוד שהנתבע טוען כי התובעת הייתה שקועה בחובות כבדים,
21 טוענת התובעת כי אין בטענות אלו ממש וכי מצבה הכלכלי היה שפיר.
22
23 7. ביום 10.2.2005 התייצבו הצדדים במשרדה של עו"ד שרון ליכט פטרן וחתמו בפניה על
24 הסכם ממון. ההסכם מחזיק 14 סעיפים (שחלקם מחולק לתתי סעיפים) על פני 9 עמודים,
25 חתום בחתימת ידם של הצדדים בכל עמוד ועמוד, ובסופו מאשרת עו"ד ליכט פטרן כי
26 הצדדים חתמו על ההסכם בפניה. מפאת חשיבות העניין, יובאו להלן הקטעים הרלוונטיים
27 במבוא להסכם (הדגשות לא במקור):

...."

- 30 וברצון הצדדים להסדיר במסגרת הסכם זה את כל התוצאות המשפטיות והואיל:
31 הנובעות מהאמור ו/או ממערכת יחסיהם... על מנת למנוע חילוקי דעות
32 בעתיד ולהגן על מערכת יחסיהם הטובה;
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

1 והצדדים חפצים להסדיר במסגרת הסכם זה באופן מלא ומחלט את כל
2 ענייניהם הממוניים, האישיים והרכושיים ומסכימים כי על מערכת
3 היחסים שביניהם לא תחול הלכת השיתוף... אלא הוראות הסכם זה
4 בלבד;

5
6 והצדדים מבקשים למנוע מצב בו התנהגות כלשהיא שלהם תתפרש על
7 ידי צד ג' כלשהו ו/או על ידי רשות משפטית כלשהי, בשונה מכוונותיהם
8 ומטרותיהם המוצהרות והמוסכמות בהסכם זה;

9
10 והצדדים מסכימים כי בכל מקרה, למעט הסכמה מפורשת אחרת בכתב
11 יחולו על מערכת היחסים ביניהם ההוראות הקבועות בהסכם זה והוראות
12 אלה בלבד...."

13
14 8. עיון בהסכם מלמד באופן חד משמעי, ושאינו ניתן לכל פרשנות אחרת, כי הצדדים ביקשו
15 לקבוע ביניהם משטר של הפרדה רכושית. הצדדים רשמו "ברחל בתך הקטנה",
16 ובווריאציות שונות, מהן זכויותיו של כל אחד מהם נכון למועד עריכת ההסכם ומה זכויותיו
17 במועד הפירוד. כך לדוגמא:

18
19 א. רכוש נפרד – נקבע כי רכוש בבעלות מי מהצדדים יישאר בבעלותו הבלעדית של
20 הצד שעל שמו הוא רשום וכן נקבע כי לצד השני לא יהיו כל חלק ונחלה באותו
21 הרכוש (ראה: סעיפים 3(א), 7(א) עד 7(ג) להסכם).

22
23 ב. רכוש משותף – בהתאם להסכם, הצדדים רשאים ואף יכולים לצבור רכוש משותף,
24 אולם לצורך כך נקבע כי רכוש המתנהל לגביו רישום, יחולק בהתאם לחלקיהם
25 הרשומים ואילו כל רכוש אחר ייחשב כרכוש משותף אם וככל שרכישתו בוצעה
26 מהחשבון המשותף לצדדים. עוד הסכימו הצדדים כי רכוש משותף יהיה כזה אשר
27 הוסכם לגביו בכתב ובמפורש כי יהיה משותף (ראה: סעיפים 3(א) עד סעיף 3(ג)
28 להסכם).

29
30 ג. מדור – נקבע כי לא תקום חובה על מי מהצדדים לדאוג למדורו של הצד השני וכי
31 אין בחייהם המשותפים להקנות זכויות מגורים או קניין (ראה: סעיפים 8(א) עד
32 8(ד) להסכם).

33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

- 1 **סטטוס** – נקבע כי תהא מערכת היחסים ביניהם אשר תהא ויהיה הסטטוס אשר
2 יהא, לא יהא בכך לשנות את מערכת החיובים, אשר מצאה מקומה בהסכם (ראה :
3 סעיפים 9(א) עד 9(ג) להסכם).
4
- 5 **היעדר תביעות** – הוצהר ונקבע כי פרט לאמור בהסכם, אין למי מהצדדים ולא
6 תהיה להם כל טענה ו/או תביעה ו/או דרישה האחד כנגד משנהו "**בכל עניין או בכל**
7 **עילה הנוגעים, הקשורים והכרוכים בין במישרין ובין בעקיפין למערכת היחסים**
8 **ביניהם ו/או להפסקת מערכת היחסים ביניהם באופן חלקי או מלא**" (ראה : סעיף
9 10 להסכם).
10
- 11 **דרכי שינוי ההסכם** – הצדדים קבעו כי שינוי הסכם זה ייעשה אך ורק בהסכם
12 בכתב, אשר ייתן ביטוי מפורש כי הוא בא לשנות הסכם זה, ואשר ייחתם על ידי שני
13 הצדדים גם יחד (ראה : סעיף 11 להסכם). עוד נקבע כי : "**למען הסר ספק יובהר כי**
14 **הסכם זה לא יהיה ניתן לשינוי, במפורש או מכללא, על ידי התנהגות... או על ידי**
15 **דברים שנאמרו, אלא אך ורק על ידי מסמך בכתב ובפני עורך דין הקובע מפורשות**
16 **שהוא בה לשנות את הזכויות והחובות המפורטות בהסכם זה בנקודה כלשהי**
17 **והחתום על ידי שני הצדדים גם יחד בו זמנית**" (ראה : סעיף 13 להסכם).
18
- 19 9. בכתבי התביעה, התעלמה התובעת מתוקפו של ההסכם וקו"ח לא טענה לבטלותו של זה.
20 חרף האמור לעיל, ולאחר הגשת הבקשה לסילוק על הסף, התרתי לתובעת להגיש כתב
21 תשובה אשר יתייחס להסכם ובו יינתן ביטוי לעצם קיומו של ההסכם, למשמעות החתימה
22 על ההסכם וכיצד כל הנ"ל משפיע על עתירותיה שבפני וכך היה.
23
- 24 לטענת התובעת, דין ההסכם להתבטל וזאת מהנימוקים הבאים :
25
- 26 א. **טעות** – הנתבע הודיע לתובעת כי ההסכם נועד אך לשמר את זכויותיהם ערב
27 החתימה על ההסכם. הא ותו לא. קיים פער משמעותי בין הבנתה את ההסכם לבין
28 מילותיו הכתובות.
29
- 30 ב. **הטעיה** – הנתבע, ביחד עם "מי מטעמו", הטעה את התובעת לסבור כי ההסכם
31 נועד לשמר את זכויות הצדדים נכון למועד החתימה על ההסכם "**וכי עצם חתימתה**
32 **לא תשליך על זכויותיה הרכושיות העתידיות המגיעות לה על פי כל דין, ולא תפגע**
33 **בזכויותיה הממוניות**" (סעיף 5.6 לסיכומיה).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

- 1 חוסר תום לב במו"מ – הנתבע ערך את ההסכם באופן שינשל את התובעת
2 מזכויותיה העתידיות המגיעות לה על פי כל דין. ההסכם מכיל תנאים חד צדדים
3 בלתי סבירים ומקפחים ביותר מבחינת התובעת וכן קיימת העדפת אינטרסים
4 ברורה ומוחלטת של הנתבע על פני אלו של התובעת, שלא נשמרה בלשון המעטה
5 (סעיף 5.10 ; סעיף 5.13 לסיכומיה).
6
7 ביטול ההסכם בהתנהגות – הצדדים ביטלו את ההסכם בהתנהגותם.
8
9 בהמשך לכך, טענה התובעת שתי טענות נוספות והן: כי היא לא יוצגה על ידי עורך דין
10 לקראת החתימה על ההסכם וכי ההסכם לא אושר על ידי בית המשפט. כיוון שכך, מוסיפה
11 התובעת וטוענת כי אין להסכם כל תוקף מחייב.
12
13 הנתבע השיב לטענותיה של התובעת, כי להד"מ. כך טוען הוא כי התובעת ידעה גם ידעה על
14 מה היא חותמת ולכן לא טעתה; כי הוא מעולם לא הטעה אותה בין בעצמו ובין על ידי מי
15 מטעמו ולכן לא הוטעתה; כי המו"מ התנהל ללא כל דופי ולא היה נגוע בהיעדר תום לב; כי
16 ההסכם מעולם לא בוטל בהתנהגות וכי למעשה, אין באמתחתה של התובעת כל טענה
17 מבוררת כנגדו.
18
19 ג' - דיון:
20
21 (1) האם יש להורות על ביטול ההסכם מחמת פגמים ברצון?
22
23 טענת התובעת כי בעת החתימה על ההסכם לא ידעה על מה חתמה –
24
25 בפסיקה עקבית של בית המשפט נקבע כי קיימת חזקה כי חתימתו של אדם על מסמך
26 מהווה אישור ועדות לכך שהבין את תוכנו ונתן את הסכמתו לאמור בו ועל כן אין הוא יכול
27 בנקל לנער חוצנו ממנו (ר' ע"א 1319/06 משה שלק נ' טנא נוגה (פורסם בנבו, 20.3.2007);
28 ע"א 467/64 שוורץ נ' סנדור, פ"ד יט(2) 113, 117; ע"א 6799/02 משולם נ' בנק המזרחי,
29 פ"ד נח(2) 145; ע"א 8800/04 שטיינר נ' בנק המזרחי (פורסם בנבו, 11.11.2004); ע"א
30 6055/04 לנדאו נ' בל"ל (פורסם בנבו, 12.7.2006)). חזקה זו מתעצמת, שעה שהמדובר
31 במסמכים מהותיים שיש בהם להשפיע על זכויותיו וחובותיו של אדם (ר' ע"א 1548/96 בנק
32 אגוד נ' לופו, פ"ד נד(2) 559; ע"א 6645/00 ערד נ' אבן, פ"ד נו(5) 365, 375).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלוגית נ' פלוני

- 1 עוד קבעה הפסיקה, כי על המבקש לסתור חזקה זו מוטל נטל הראייה והשכנוע בראיות
2 פוזיטיביות וברמת ההסתברות של אפשרות קרובה (ר' ע"א 84/80 קאסם נ' קאסם, פ"ד
3 לז(3) 60, 91; ע"א 624/88 גולד נ' מעוז, פ"ד מד(1) 497, 503).
- 4
- 5 13. בשים לב לכך, להלן אבחן את היקף ידיעותיה של התובעת את ההסכם, כפי שעלה מההלך
6 שבפני.
- 7
- 8 14. לטענת התובעת, היא הולכה שולל על ידי הנתבע, לפרקים העידה על עצמה כמי שהייתה
9 תמימה גמורה ואף ניסתה להקנות לדבריה נופך דרמטי-טראגי, לאמור כי הובלה "כשה אל
10 הטבח", כמילותיה שלה. מוטיב זה חזר על עצמו בעדותה של התובעת מספר פעמים (ר' עמ'
11 22, שורה 24; עמ' 27 שורה 5; עמ' 29 שורה 15) ואולם, בהתאם להתרשמותי מהתובעת, אין
12 עלי אלא לומר כי התובעת התגלתה בפני כאשה נבונה ביותר, מתוחכמת, אשר התהדרה
13 ביכולות עסקיות משובחות ("ניהלתי את החברה ב... ויש לי ניירות. ניהלתי את כל
14 העסקים. הייתי מעורה בכל העסקים, ידעתי בדיוק מה נכנס, מה יוצא. אל תשכח שאני
15 הבאתי את העסקים", עמ' 26, שורות 21-22)). התובעת בחרה את תשובותיה בקפידה
16 וידעה היטב מתי תשובה מסוימת עלולה לפגוע בתביעתה, ובהתאם בחרה שלא להשיב עליה
17 אלא ליתן תשובה מתחכמת (ר' לדוגמא: עמ' 22, שורות 1-7; עמ' 31, שורות 13-18 והערת
18 בית המשפט בהתאם).
- 19
- 20 15. במהלך עדותה, התבקשה התובעת לתאר את נסיבות החתימה על ההסכם וכך השיבה:
- 21
- 22 "הוא בא הביתה ואז הוא אמר לי, אני רוצה שנלך לחתום על ההסכם. שאלתי,
23 איזה הסכם והוא אמר, ההסכם בשביל לשמר את מה שכל אחד מאיתנו, הוא
24 יותר ציין על הבית שלי כי הוא ידע שהבית והחנות מאד חשובים לי. נסעתי
25 איתו, לא ידעתי לאן הוא נוסע, לא ידעתי עם מי הוא אמור להיפגש, נסעתי
26 איתו כבן זוג שלי והלכנו, הגענו, אני זוכרת, אני מתארת, הלכתי איתו, נכנסתי
27 יחד איתו, פגש מישהו שאני לא יודעת מי, ירדנו למטה לאיזה משרד קטן
28 וחשוך עם מדרגות למטה, ירדתי איתו במדרגות, לא ידעתי מי, מה, מו, הוא
29 התיישב ליד בחורה, לא יודעת מי זאת, לא ראיתי אותה טוב, ישבתי לידו כמו
30 ילדה טובה שמצייתת. זה הכול. אני לא זיהיתי את עו"ד ליכט... התיישבנו,
31 היא דיברה איתו, אני הייתי סוג של, הם דיברו ביניהם ואני ישבתי שם ואז,
32 אני זוכרת, שוב אני מנסה לשחזר את מה שהיה, היא נותנת לי לחתום, היא לא
33 דיברה איתי ולא הסבירה לי מה אני הולכת לחתום, מה המשמעויות
34 המשפטיות. דרך אגב, עכשיו כשהיא סיפרה שהוא פנה אליה, אני לא ידעתי

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

1 כלום, כלום. היא לא הסבירה לי, לא אמרה לי על מה אני הולכת לחתום, לא
2 אמרה לי, מה, מו, אני הבנתי שאני משמרת לעצמי את הבית והחנות שלי, זה
3 מה שהיה חשוב לי אז, זה היה אז שאנחנו משמרים את העבר. את העתיד לא
4 ידעתי שהיא הולכת להחתים אותי. אני הולכת לוותר על העתיד?" (עמ' 23,
5 שורות 19-3).

6
7 16. ניתן לסכם את עדותה של התובעת בעניין זה, וליתן בה עשרה סימנים, ואלו הם:

- 8
9 א. הנתבע ביקש אותה לחתום על הסכם במקום כלשהו;
10 ב. התובעת שאלה לפשר ההסכם, והנתבע השיב כי ההסכם נועד לשמר את רכושם;
11 ג. לתובעת לא היה מושג להיכן הם נוסעים;
12 ד. לתובעת לא היה מושג עם מי הם אמורים להיפגש;
13 ה. התובעת פגשה בבחורה שלא הכירה ולא ידעה את זהותה;
14 ו. הנתבע התיישב ליד בחורה, אותה לא ראתה היטב;
15 ז. אותה בחורה, אותה התובעת לא הכירה ולא ידעה מה תפקידה או עיסוקה, הגישה
16 לתובעת מסמך לחתימה;
17 ח. אותה בחורה לא דיברה עם התובעת, קו"ח לא הסבירה לה על מה היא נדרשת
18 לחתום;
19 ט. התובעת הבינה לאורך כל המפגש כי היא משמרת לעצמה את הבית והחנות
20 שבבעלותה;
21 י. לתובעת לא היה מושג שהיא הולכת לחתום על עניינים הקשורים לעתיד.

22
23 17. לצערי הרב, אין עלי אלא לקבוע כי עדותה של התובעת בעניין זה איננה אלא עדות בדים,
24 חסרת שחר וחסרת היגיון, ואנמק:

25
26 18. בניגוד גמור לטענת התובעת כי הנתבע ביקש להחתימה בכזב ובכחש על הסכם, אשר אין
27 היא מודעת לתוכנו ולמהותו, העיד הנתבע כי הצדדים חתמו על טיוטה קודמת וכי חתימתם
28 על ההסכם בנוכחות עו"ד ליכט פטרן, לא הייתה חתימתם הראשונה על נוסחו של ההסכם.
29 לביסוס טענותיו, צירף הנתבע שני הסכמים חתומים על ידי הצדדים:
30
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלוגית נ' פלוני

האחד – הסכם שכותרתו:

הסכם יחסי ממון

שנערך ונחתם בתל-אביב ביום 10 לחודש פברואר 2005

וסיומו:

הריני לאשר כי הצדדים חתמו על הסכם זה בפני

(צתימה וזותמת)

שרון ליכט פטרן, עו"ד

השני – הסכם שכותרתו:

הסכם יחסי ממון

שנערך ונחתם בתל-אביב ביום _____ לחודש פברואר 2005

וסיומו:

הריני לאשר כי הצדדים חתמו על הסכם זה בפני

עו"ד, _____

19. בחקירתו הנגדית, נשאל הנתבע:

ש. למה היה צורך לחתום על טיוטה קודמת שבה חסרים כל מיני פרטים אם הכוונה

שלכם הייתה להגיע לעו"ד ליכט ולחתום בפניה על ההסכם שאולי יהיו בו

שינויים?

ת. מהסיבה שהדברים נעשו מתוך רצון שהדברים יעשו בהסכמה מלאה ולא באילוף,

כלומר הדברים היו ידועים מראש, הדברים סוכמו מראש. לא רציתי להביא את

[התובעת] לעורכת הדין ושם להגיד לה תחתמי. רציתי לראות ולוודא שהדברים

סגורים מראש ולכן הבאתי בפני [התובעת] את ההסכם וביקשתי שנקרא אותו ביחד

וביקשתי שנעבור עליו ולאחר מכן שתתייעץ עם עו"ד ולאחר שהיא באה, קראה

והבינה, ביקשתי שנחתום על ההסכם כדי שהדברים יהיו ברורים וסגורים ולא עם

סימן שאלה אם היא מסכימה או לא.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

- 1 ש. זה לא מסתדר לי. אתה מביא הסכם לפני [התובעת], עוד לפני שהיא נפגשה עם
2 עו"ד, עוד לפני שהסבירו לה מהות ההסכם ואתה מחתים אותה ואתה רוצה להגיד
3 לי שזאת הסכמה?
4 ת. כמו שאתה מתאר זה לא נכון. השתלשלות העניינים כפי שציננתי, ההסכם הובא
5 בפניה, נקרא על ידינו, הובהר בפניה והוסכם בינינו. לאחר מכן, אני לא יודע אם
6 היא התייעצה או לא, אמרתי לה תתייעצי. בשלב יותר מאוחר היא חזרה ואז
7 חתמנו על ההסכם מתוך הסכמה מלאה של [התובעת] ורק אחרי זה קבענו אצל
8 עו"ד ליכט לחתום" (עמ' 42 שורה 31 עד עמ' 43, שורה 12).
9
10 20. עדותו זו של הנתבע הולמת את יתר הראיות בתיק ואני מוצא אותה אמינה בהחלט. אם
11 וככל שהנתבע היה חפץ בהולכת התובעת שולל, או אם וככל שביקש להחתים אותה על
12 הסכם שאין היא יודעת את תוכנו, אין זה סביר בעיני כי היה דואג להציג בפניה טיוטת
13 הסכם שקדמה להסכם שנחתם ביניהם.
14
15 לא בצורה זו ולא באופן זה פועל אדם המבקש לבצע מעשה מרמה. דווקא פעולתו זו של
16 הנתבע, עולה בקנה אחד עם עדותו ומחזקת את מניעיו, לאמור: "לא רציתי להביא את
17 [התובעת] לעורכת הדין ושם להגיד לה תחתמי. רציתי לראות ולוודא שהדברים סגורים
18 מראש ולכן הבאתי בפני [התובעת] את ההסכם וביקשתי שנקרא אותו ביחד וביקשתי
19 שנעבור עליו..." כפי שצוטטו לעיל.
20
21 21. זאת ועוד, אף עורכת הדין העידה, בעניין הפרוצדורה לפיה היא נוהגת עת היא מחתימה
22 זוגות על הסכמים כגון זה שבין הצדדים שלפניי, כך: "אני יושבת בנוכחות שני הצדדים,
23 אני עוברת על ההסכם כשהם מחזיקים בדרך כלל עותק ממנו, עוברים על פרטי ההסכם.
24 אני עוברת כל נושא ואני מסבירה אותו במילים פשוטות ... אני גומרת נושא, מסתכלת
25 עליהם, שואלת אם יש שאלה, אם זה ברור. אם מישהו אומר שזה לא ברור אני מתעכבת
26 על זה" (עמ' 18 ש' 5-12).
27
28 22. טענת התובעת כי שאלה לפשרו של ההסכם ואילו הנתבע השיב לה כי ההסכם נועד אך ורק
29 לשמר את רכושם, אף היא איננה ניחנת באמינות יתרה. אין זה סביר בעיני כי אשה
30 כתובעת, אשר ניהלה הליך גירושין ארוך ומייגע במשך כשמונה שנים, בכל הערכאות
31 הרלוונטיות, כולל בית המשפט העליון (ראה עדותה בעמ' 19, שורה 16 עד עמ' 20 שורה 10),
32 תחתום על הסכם ממון 'על עיוור'.
33 23. על זאת בדיוק נשאלה התובעת וכך השיבה (הדגשות לא במקור):
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלוגית נ' פלוני

25. גם הטענה כי לתובעת לא היה מושג עם מי היו הם אמורים להיפגש, נמצאת כטענה מופרכת
וחסרת יסוד. התובעת, למודת קרבות משפטיים, כפי שהעידה, אמורה לדעת כי הסכמים
חותמים בפני עורכי דין. כך נשאלה התובעת בנושא וכך השיבה:

"ש: בפני מי נהוג לחתום על הסכמים מלבד עורכי דין?"

ת: תשמע, אפשר, כמובן שכן, אבל העניין הוא כזה ששאתה יכול גם לחתום, אני לא
יודעת כל הסכם מבחינתי הוא הסכם. אני אומרת שאני לא ידעתי אם (צ"ל: "עם"
– יי ש') מי אני אמורה להיפגש, הוא לא אמר לי עם מי" (עמ' 27, שורות 20-23).

26. התובעת, אשר בחרה להרחיק עצמה מהדבר ומכל ידיעה על אודות המפגש במשרדה של
עורכת הדין או עם זהותה של אותה "גברת", מוצאת לנכון לרשום בסיכומיה: **"משכך, היה
ברור לתובעת כי המדובר בהסכם שאין חשש לחתום עליו, וזאת כי עורכת הדין מופיעה
כדמות סמכותית, הגונה וישרה, אשר מכוח חובתה הבסיסית, ועצם מעורבותה כעורכת
דין, מקנה היא ל"הסכם" אופי הגון, צודק וראוי... (עמ' 13 לסיכומים, בפרק "ההטעיה")."**

בכל הכבוד הראוי, ההליך המשפטי לא אמור להיות קרקס בו מלהטטים לוליינים מכאן
ומשם. לא ייתכן כי התובעת תעיד חזור והעד כי לא היה לה מושג עם מי נפגשה, כי פגשה
בחורה שלא ידעה מה היא ומי היא ואילו בסיכומיה, על מנת להציג תשתית ראייתית לטענת
"הטעיה", תטען היפוכם של דברים, לאמור כי היה ברור לה עסקינן בעורכת דין, שהינה
דמות סמכותית, הגונה וישרה ועוד כהנה וכהנה.

27. יש לזכור כי טיוטת ההסכם הראשונה שנחתמה בין הצדדים, אשר לא נשאה תאריך,
הסתיימה במילים:

הריני לאשר כי הצדדים חתמו על הסכם זה בפני

עו"ד, _____

אף העובדה שהתובעת חתמה על כל עמוד ועמוד בטיוטה, לרבות על העמוד האחרון, ומרחק
של סנטימטרים בודדים מאישור עו"ד, כמובא לעיל, מוכיחה בעליל כי עדותה בפני (להבדיל
מסיכומיה) כי לא ידעה בפני מי אמורה לחתום, איננה אמת. סביר להניח כי האמור בכתב
התביעה נשתכח מהתובעת בעת מתן עדותה, אחרת הייתה נזכרת במה שכתבה בסעיף 10
לכתב התביעה, לאמור: **"... ביקש הנתבע מהתובעת להתלוות אליו למשרד עו"ד מטעמו"**.
ניכר כי אין צורך להוסיף.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

- 1 אשר על כן, הריני לקבוע כי לא רק שהתובעת לא עמדה בנטל ולא הביאה ראיות (קו"ח)
2 הוכיחה) כי לא ידעה על מה היא חתמה, אלא שהוכח בראיות טובות ומהימנות כי התובעת
3 ידעה גם ידעה על מה היא חתמה.
4
5 טענת התובעת כי חתמה על ההסכם מחמת טעות או הטעיה –
6
7 סעיף 14(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים"), קובע כי מי
8 שהתקשר בחוזה בטעות, ולולא הטעות ניתן להניח שלא היה מתקשר בחוזה, רשאי לבטל
9 את החוזה. בהמשך, קובע סעיף 14(ד) לחוק החוזים כי טעות בכדאיות העסקה איננה טעות
10 המזכה בביטול החוזה. סעיף 15 לחוק החוזים, הודן בהטעיה, קובע כי מי שהתקשר בחוזה
11 עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה שהטעהו הצד שכנגד או מי טעמו, רשאי לבטל את החוזה.
12 עוד קובע הסעיף כי אי גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על
13 הצד שכנגד לגלות, אף הוא בגדר "הטעיה".
14
15 קראתי בעיון רב את סיכומיה של התובעת, ולא מצאתי בהם כל ביסוס לטענה כי התובעת
16 חתמה על ההסכם מחמת טעות או הטעיה. כפי שפורט לעיל, התובעת חתמה על ההסכם
17 בדעת וברצון, ובשים לב לכך, יש לבחון את יתר טענותיה.
18
19 אחת מטענותיה העיקריות של התובעת הינה כי חתמה על ההסכם מתוך אמונה כי ההסכם
20 נועד לשמר את רכוש העבר של הצדדים, הא ותו לא. מוסיפה התובעת וטוענת כי אם הייתה
21 יודעת שאין לה חלק ונחלה ברכושו העתידי של הנתבע, לא הייתה מתקשרת בהסכם.
22 התובעת טענה בלהט כי ההסכם מקפח אותה בצורה קשה ומאיין את זכויותיה שבדין.
23 מוסיפה התובעת לטעון בסיכומיה כי הנתבע דאג לערוך את ההסכם בנוסחו "בשל רצונו
24 לנשל את התובעת מלקבל את החלק המגיע לה על פי כל דין... וכלל לא העלתה בדעתה,
25 שלימים הנתבע יפגע בה בזכויותיה העתידיות והמגיעות לה על פי כל דין" (עמ' 12
26 לסיכומים, בפרק "טענת הטעות").
27
28 עם כל הכבוד, ככל הנראה הפכה התובעת את היוצרות. אופיה של מערכת היחסים בין בני
29 זוג שלא נישאו והסכמותיהם (בין במפורש ובין מכללא) הם שקובעים את היקף זכויותיהם
30 של הצדדים, האחד ברכושו של משנהו ולא ההיפך. על פי הדין, אין לתובעת או לכל ידועה/
31 בציבור אחרת זכות קנויה לחלק בנכסי בן/בת הזוג, כפי שיובא להלן.
32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

33. אף אם תאמר כי בין הצדדים שבפני לא נכרת הסכם כלל ועיקר, אין משמעות הדבר כי זכותה של התובעת לנכסי הנתבע לא מוטלת בספק. הפסיקה קבעה כי התשובה לשאלה האם בני זוג חיו כידועים בציבור אם לאו נעוצה **בבחינה סובייקטיבית**, בהתאם לאומד דעת בני הזוג **הקונקרטיים** העומדים בפני בית המשפט. קרי, יש לבחון כיצד ראו שני בני הזוג את מערכת היחסים שביניהם (בע"מ 3497/09 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 4.5.2010), להלן: "**פרשת פלוני**")). פרשנות בתי המשפט לקיומם של המבחנים גמישה, ונקבע כי אין לקבוע קריטריונים נוקשים (ע"א 79/83 **היועץ המשפטי לממשלה נ' סוזן שוקרון**, פ"ד לט(2) 690).

יש לזכור כי ההכרה בבני זוג כידועים בציבור היא משמעותית ויש בה כדי להשליך על זכויותיהם וחובותיהם של בני זוג במגוון נושאים – הן במישור היחסים הפנימיים ביניהם והן במישור היחסים החיצוניים. משכך, על בית המשפט לנהוג בזהירות בטרם יוכרו בני זוג כידועים בציבור (ר' דברי כב' השופטת י' וילנר בעמ"ש (חיי) 418-12-08 **ס.ג. נ' ג.ג.** (פורסם בנבו, 8.3.2009); וכן דברי כב' השופטת ר' לבהר-שרון בעמ"ש 36971-03-11 **ב.ד. נ' ש.** (לא פורסם, 17.1.2013); עוד ר' שחר ליפשיץ, **הידועים-בציבור בראי התיאוריה האזרחית של דיני המשפחה**, תשס"ה, 89-120, להלן: "**ליפשיץ**"). ור' דברי כב' השופט א' רובינשטיין בע"א 9755/04 **ביטון נ' קצין התגמולים – משרד הביטחון** (פורסם בנבו, 31.8.2008):

"יש להיזהר מאוד מלהטיל על בני זוג שבחרו לחיות בזוגיות (רצופת אהבה ככל שתהיה) ללא כוונה ליצור מחויבות משפטית הדומה לקשר נישואין, תוצאות משפטיות מרחיקות לכת.

...

... ויש להקפיד על בדיקת העובדות בכל מקרה, שכן תיתכן בהחלט קרבה רגשית בין איש ואשה תוך קשר נפשי של חברות קרובה, לרבות פרק חיים משותפים, ואף על פי כן לא תגיע לכלל מחויבות משפטית המצדיקה על פי דין הכרה כידועים בציבור... " (שם, סעיפים ב-ג לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין).

34. לשם בחינת השאלה מהו המשטר הרכושי החל על בני זוג ידועים בציבור, יש לבחון תחילה את אופיו של הקשר ביניהם ואת הטעם לכך שלא נישאו. ככל שעניין לנו בבני זוג אשר מנועים להינשא או אשר אינם מעוניינים להחיל על עצמם את דיני הנישואין והגירושין הדתיים החלים עליהם בהתאם לדיני מדינת ישראל, הרי שיהיה מקום ליחס לבני זוג כאלה כוונת שיתוף בנכסים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

1 לעומת זאת, ככל שעניין לנו בבני זוג ידועים בציבור אשר בחרו שלא להינשא משום דחיית
2 עצם מוסד הנישואין (ללא קשר לאפיים הדתי של הנישואין – בין משום שהקשר ביניהם
3 טרם בשל, בין משום חוסר יציבות המאפיינת את הקשר ביניהם ובין מכל טעם אחר – הרי
4 שככלל יש לראות בני זוג כאלה כמי שדחו את הדינים החלים דרך כלל על בני זוג נשואים
5 וביקשו שלא להחילם עליהם. לפיכך, יש להיזהר בהחלת חזקת השיתוף על בני זוג אלה. על
6 בן הזוג הטוען לשיתוף בנכסים במקרה כזה, יוטל כבד מזה הרובץ בנסיבות דומות על
7 בן זוג נשוי, והוא יידרש להוכיח כוונת שיתוף באמצעות ראיות נוספות מעבר לעצם החיים
8 המשותפים יחדיו. זאת, לאור המשקל שיש ליתן לאוטונומיית הרצון של בני הזוג בעיצוב
9 הקשר הזוגי ביניהם ובקביעת ההסדר הרכושי החל על נכסיהם, ועל מנת שלא לייחס
10 לצדדים כוונת שיתוף מקום בו כוונה שכזו אינה קיימת (ליפשיץ, 101-98, 159-157; בע"מ
11 8500/12 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 20.6.2013)).

12
13 35. הדברים סוכמו על ידי כב' השופטת ד' בייניש (כתוארה אז) בבג"ץ 4178/04 פלוני נ' בית
14 הדין הרבני לערעורים, פ"ד סב(1) 235:

16 "כבר נקבע בפסיקתו של בית-משפט זה כי " ... מהעובדה בלבד, שגבר ואישה
17 חיים ביחד בנסיבות שבהן ידועים הם בציבור כבני זוג נשואים, אין עדיין
18 להסיק שרכוש שנרכש על-ידי כל אחד מהם בנפרד, רכוש משותף הוא" (דברי
19 כב' השופט בך בע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, פ"ד לח(1) 443, 457; כן ראו:
20 107/87 אלון נ' מנדלסון, פ"ד מג(1) 431, 438; ע"מ 4614/05 מדינת ישראל נ'
21 אבנר אורן ... עוד נפסק כי הנטל הרובץ על ידוע בציבור הטוען לשיתוף בנכסי
22 בן-זוג, הוא כבד יותר מן הנטל הרובץ בנסיבות דומות על בן-זוג נשוי, במיוחד
23 כאשר אין מדובר בנכס משפחתי מובהק (דברי השופט מצא בע"א 4385/91
24 סלם נ' כרמי, פ"ד נא(1) 337, פיסקה 14). הכבדת הנטל על הטוען לשיתוף
25 נכסים בין בני-זוג ידועים-בציבור, נובעת מהמשמעות שעשויה להיות להעדר
26 הנישואין ביניהם. לעיתים, בני-זוג מקיימים חיי זוגיות משותפים ללא אקט
27 פורמאלי של נישואין מתוך בחירה שלא למסד את הקשר הזוגי ביניהם,
28 להבדיל ממקום בהם העדר הנישואין נובע ממניעות להינשא זה לזו. במקרים
29 אחרים, עשוי הדבר להעיד על ארעיות הקשר או על היותו בלתי מחייב, באופן
30 השולל קיומה של כוונה לשיתוף רכושי. יש, אפוא, להתחשב בכל מקרה
31 ומקרה בטיב הקשר הזוגי, בנסיבותיו ובכוונות המונחות בבסיסו, תוך בחינת
32 האפשרויות שעמדו בפני בני-הזוג למיסוד הקשר הזוגי מחד-גיסא ומידת
33 האפשרות של כל אחד מבני-הזוג לניתוק הקשר מאידך-גיסא. יש ליתן משק
34 נכבד לאוטונומיית-הרצון של בני-הזוג בעיצוב הקשר הזוגי ביניהם ובקביעת

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

1 ההסדר הרכושי החל על נכסיהם. זאת, בכפוף לעיקרון תום-הלב המחיל על
2 המערכת ההסכמית – המפורשת או המשתמעת – בין בני-הזוג ערכים של
3 צדק, יושר, הגינות ושוויון (ראו: ש' ליפשיץ הידועים בציבור בראי התיאוריה
4 האזרחית של דיני המשפחה (תשס"ה) 157-159; כן ראו והשוו: רע"א 8256/99
5 פלונית נ' פלוני ואח', פ"ד נח(2) 213, בפיסקאות 22-23...

6
7 הנה כי כן, ההלכה לפיה לשם הוכחת כוונה לשיתוף נכסים בין בני-זוג ידועים-
8 בציבור נדרשות ראיות נוספות מעבר לעצם החיים המשותפים יחדיו, נובעת
9 מהזהירות שלא לכפות על הצדדים הסדר של שיתוף רכושי מקום בו בני-הזוג
10 בחרו שלא להחיל על עצמם הסדר כאמור" (שם, פסקה 7 לפסק הדין).

11
12 36. האמור לעיל נועד להמחיש כי טענותיה של התובעת כי קופחה בהסכם וכי ההסכם פוגע
13 בזכויותיה, אין להן על מה להסתמך. כמובא לעיל, השאלה שיש לשאול (אם וככל שלא היה
14 נכרת בין הצדדים הסכם) הינה כיצד ראו הצדדים את מערכת היחסים ביניהם, האם ביקשו
15 לשתף האחד את משנהו בנכסיהם, האם ראו עצמם כמי שקושרים את גורלם הכלכלי זה
16 בזה וכו'. מניתוח הראיות במקרה זה עולה בבירור כי הנתבע ביקש להפריד את רכושו מאת
17 התובעת ולא ליצור ביניהם כל שיתוף שאין הוא חפץ בו. לא זו אף זו, אף עולה כי התובעת
18 ביקשה שלא לשתף את הנתבע ברכושה ולהחריגו מכל רכוש עתידי משותף.

19
20 הנתבע העיד ואף צירף ראיות לכך שמצבה הכלכלי של התובעת בזמנים הרלוונטיים להסכם
21 לא היה מן המשופרים עד כדי שהיא ביקשה אותו להלוות לה כספים לשם כיסוי חובותיה
22 והוצאותיה. מנגד, הנתבע היה איש אמיד מאוד, אלמן ואב לשני ילדים שדאגתם עליו ואך
23 טבעי הוא כי יבקש שלא לחלוק את רכושו עם אדם אחר ואך טבעי כי התובעת ביקשה אף
24 היא לייחד את רכושה לעצמה בלבד.

25
26 37. ספק רב בעיני אם ניתן לומר על ההסכם כי זה מקפח מי מהצדדים. ההסכם הינו, הלכה
27 למעשה, "הסכם ראוי" החל על שני הצדדים באופן זהה ואין למי מהם כל עדיפות או יתרון
28 ברכושו של משנהו. דברים אלו ידועים היטב לתובעת חרף הצהרותיה ואמירותיה, ולראיה
29 כאשר נשאלה כיצד ההסכם מקפח אותה, לא ידעה התובעת ליתן תשובה טובה (ר' עמ' 24,
30 שורה 27 עד עמ' 28, שורה 5).

31
32 38. אשר על כן, אני דוחה את טענות התובעת לביטול ההסכם מחמת טעות או הטעייה.
33 לסיכום פרק זה, טענות התובעת כי ההסכם נחתם תוך פגמים ברצון ומשכך יש להורות על
34 ביטולו – נדחות.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

(2) האם יש להורות על ביטול ההסכם מחמת ניהול משא ומתן בחוסר תום לב?

39. סעיף 12 לחוק החוזים, אשר כותרתו "תום לב במשא ומתן", מורה כדלקמן:

"(א) במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה חייב אדם לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב.
(ב) צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום-לב חייב לצד השני פיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, והוראות סעיפים 10, 13 ו-14 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, יחולו בשינויים המחוייבים".

40. לא מצאתי כי הנתבע הפר את חובתו ונהג שלא בדרך מקובלת ובתום לב במשא ומתן לקראת כריתת ההסכם, ואנמק:

41. לטענת התובעת, הנתבע פנה אליה וביקש אותה לחתום על הסכם אשר נועד לשמר את רכושו של כל אחד מהם, אה ותו לא. לטענתה, הרציונל שעמד בבסיס דרישתו של הנתבע לחתום על הסכם ממון היה שימור הרכוש שהיה קיים לכל אחד מהם ערב החתימה על ההסכם תוך צבירה משותפת של רכוש, מכאן ואילך. כך טוענת התובעת כי סוכם בין הצדדים, כך לדבריה גם הובהר לה על ידי הנתבע, כך ראתה היא את ההסכם וכך היא רואה אותו עד עצם היום הזה.

42. לטענת הנתבע, כבר בתחילת הקשר - ונוכח היותו איש אמיד המחזיק גם ברכוש השייך לילדיו שקיבלו מאימם המנוחה - הבהיר הנתבע לתובעת באופן ברור וחד משמעי כי אין בכוונתו ליצור בינו לבין התובעת שיתוף רכושי או התחייבויות משפטיות, זולת אלו שיוסכם עליהם במפורש. באותה העת היה הנתבע אלמן ואב לילדים, התובעת הייתה גרושה ולה ילד ואיש מהם לא ראה עצמו משתף את משנהו ברכושו או בעסקיו, הן לעבר והן לעתיד.

43. מוסיף הנתבע וטוען כי פנה לעו"ד שרון ליכט פטרן וביקש אותה שתערוך הסכם ממון שיקבע הפרדה רכושית מוחלטת וכך היה. לטענתו, התובעת קראה את ההסכם, מסרה לו פרטים שהיו בידיעתה האישית בלבד (פרטי הנכסים שלה, גוש חלקה וכו'), חתמה עם עותק בנוכחותו בלבד ולאחר מכן על העתק נוסף בנוכחותה של עו"ד ליכט פטרן, קראה את ההסכם, ידעה היטב מהי משמעותו ודבר מטענותיה אינו מתקיים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

- 1 כאמור, עו"ד ליכט פטרן העידה אף היא בפני על אודות נסיבות עריכת ההסכם ומעמד
2 החתימה עליו. לדבריה, הנתבע ביקש אותה לערוך הסכם וכך עשתה. לאחר מכן, היא
3 העבירה אל הנתבע טיוטה, הטיטה נשלחה אליה עם תיקונים ולאחר מכן ההסכם נחתם
4 במשרדה על ידי שניהם. העדה לא הכחישה כי הנתבע היה לקוחה, כי התיקונים נעשו על ידי
5 הנתבע ('אני מעריכה שעל ידי האיש'), כי ככל הנראה הוא שילם את שכר טרחתה, כי
6 הנתבע מסר לה את ההוראות ואת הפרטים לניסוח ההסכם וכי היא פעלה לפי הוראותיו (ר'
7 עמ' 14, שורה 23 עד עמ' 16, שורה 5). העדה ידעה לומר כי עיקרו של ההסכם היה ליצור
8 הפרדה רכושית מוחלטת, וכאשר נשאלה למי היה אינטרס בקיומו של ההסכם, השיבה:
9 **"במקרים כאלה יש מגוונים של אינטרסים, לא רק רכשיים. אני יודעת שהיה פה רצון
10 להבטיח, אני יודעת שהיו בעיות כלכליות, רצו להבטיח שתהיה הפרדה רכושית מוחלטת.
11 באותו זמן, לדעתי, לאשה היו בעיות כלכליות"** (עמ' 16, שורות 26-28).
12
- 13 לדברי העדה, פרק הזמן שחלף ממועד עריכת ההסכם לא מאפשר לה להיזכר בכל פרט ופרט
14 אשר נסוב סביב החתימה על ההסכם. יחד עם זאת, העדה ציינה מפורשות כי היא נוהגת
15 להסביר לכל בני הזוג החותמים במשרדה על הסכמים, את מהותו של ההסכם ואת
16 משמעותו והוסיפה שאין כל סיבה שבעולם מדוע במקרה דנן היא חרגה מכך (עמ' 18, שורות
17 1-4).
18
- 19 כאמור לעיל, העדה לא ניסתה לייפות את עדותה, לא ניסתה ליתן לה נופך אחר, לא ניכר
20 מתשובותיה כי היא העידה "מטעמו של הנתבע" או כי היה לה אינטרס כלשהו בתוצאת
21 הדין. אסכם ואומר כי עדותה של עו"ד ליכט פטרן הייתה אמינה ומהימנה בעיני ולא
22 מצאתי בה כל דופי ולו הקל שבהם.
23
- 24 כפי שפורט בהרחבה לעיל, התובעת טענה טענות סותרות באשר לאירועים אשר קדמו
25 לחתימתה על ההסכם, לתובעת נמסרה טיוטת הסכם עוד בטרם הפגישה אצל עורכת הדין,
26 התובעת חתמה על הטיטה, ושוכנעת כי היא הייתה מודעת לתוכנה, חרף הכחשותיה
27 הנמרצות. טענות התובעת כי הוטעתה על ידי הנתבע נדחו ואף טענתה כי טענתה וטענתה כי
28 לא ידעה על מה חתמה נדחו. טענת התובעת כי הנתבע ניהל עמה משא ומתן בחוסר תום לב
29 לא הוכחה כלל ועיקר, ועל כן אף היא נדחית.
30
- 31 לא למותר לציין, כי על פי לשון סעיף 12 לחוק החוזים, אילו הייתה מתקבלת טענת התובעת
32 כי הנתבע ניהל עמה משא ומתן בחוסר תום לב, לא הייתה צומחת לה הזכות לעתור לביטול
33 ההסכם כתוצאה מכך, כי אם אך הזכות לעתור לפיצויים בגין הנזקים שנגרמו לה עקב
34 המשא ומתן או עקב כריתת החוזה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

1 (3) האם יש להורות על ביטול ההסכם בשל היעדר אישור על ידי בית המשפט?

2
3 49. אף בעניין זה דינה של טענת התובעת להידחות. הצדדים שלפניי לא נישאו מעולם, לא תכננו
4 להינשא וההסכם לא נחתם מתוך כוונה להסדיר את יחסייהם בתקופת נישואיהם. משכך,
5 ההסכם ביניהם אינו "הסכם ממון" כהגדרת חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973, ולא
6 קיימת בדין דרישה לאישורו על ידי בית המשפט כתנאי לתוקפו.

7
8 50. עורכת הדין נשאלה בחקירתה הנגדית על ידי ב"כ התובעת האם ידוע לה מדוע ההסכם לא
9 אושר על ידי בית המשפט, ולכך השיבה: "לא היה צורך. הם לא עמדו להינשא". ובהמשך,
10 לשאלת ב"כ התובעת האם כך ייעצה לנתבע, השיבה: "בשעתו, כן. אני יכולה להגיד לך
11 שהיום, לאור ריבוי התביעות לביטול הסכמים, אני כן מקפידה לאשר אבל אז זה לא היה.
12 כיום יש מגיפה בעניין הזה" (עמ' 16 ש' 11-15).

13
14 אכן, בשנים האחרונות חוזים אנו במגמה מתגברת של הסכמים בין זוגות אשר לא נישאו
15 ואין בכוונתם להינשא המכילים הוראות בדבר הפרדה רכושית ביניהם, המובאים לאישורו
16 של בית המשפט בהתאם לסעיף 3(ג) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995. אולם,
17 העובדה שזוגות רבים בוחרים להניח הסכמים, כאמור, לאישור של בית המשפט – על מנת
18 להקשות על התנגדות עתידית להסכם או מכל טעם אחר – ברי כי אין בה כדי להקים חובה
19 להביא הסכם כאמור לאישורו של בית המשפט ואין אישור בית המשפט מהווה תנאי
20 לתוקפו.

21 (4) האם יש להורות על ביטול ההסכם משום שהתובעת לא הייתה מיוצגת?

22
23
24 51. כמפורט לעיל, שוכנעתי בנכונות גרסת הנתבע, כי הציע לתובעת לפנות אל עורך דין בטרם
25 החתימה על ההסכם, וכי ככל שלא עשתה כן, הרי הדבר נבע מבחירתה שלה ואין לה אלא
26 להלין על עצמה. כאמור, התובעת, על פי עדותה, הייתה במועד החתימה על ההסכם למודת
27 "קרבות משפטיים", ואף מטעם זה ניתן להניח כי ידעה לכלכל את צעדיה כפי שראתה לנכון
28 אותה עת.

29
30 52. למותר לציין כי קבלת עמדתה של התובעת בעניין זה תוביל למצב אבסורדי כי הצד אשר לא
31 דאג לייצוג משפטי, יוכל להעלות בעתיד תביעה לביטול ההסכם מחמת אי ייצוגו. כאמור
32 לעיל, חרף הכחשותיה של התובעת, הגעתי לכלל מסקנה כי התובעת ידעה על מה חתמה, לא
33 התרשמתי כי מישהו מנע ממנה לקבל ייצוג משפטי או כי היעדר ייצוג משפטי פגע בזכות
34 מזכויותיה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

5) האם הצדדים ביטלו את ההסכם בהתנהגות?

- 1
2
3 53. מוסיפה התובעת וטוענת, לחילופין, כי יש לראות את ההסכם כמבוטל מחמת התנהגות
4 הצדדים. עם כל הכבוד, גם טענה זו אין לה על מה להסתמך ואין עלי אלא לדחותה.
5
6 54. ההסכם, אותו גיבשו הצדדים ועליו חתמו, מסדיר את מערכת היחסים הכלכלית שביניהם
7 לעתיד לבוא. ההסכם קובע מערכת של זכויות וחובות, אשר הייתה לנגד עיני הצדדים
8 במועד כריתתו והוא משקף את כלל הסכמותיהם, הסתייגויותיהם והיתרונות שראו
9 הצדדים בהתקיימותו של ההסכם על פני אי התקיימותו. כאמור, באתי לכלל מסקנה, כי
10 ההסכם גובש תוך מפגש רצונות בין הצדדים. הצדדים להסכם הם, הלכה למעשה, אדוני
11 ההסכם ויוצריו, ולא בנקל יתערב בית המשפט ברצונותיהם של הצדדים במועד עריכת
12 ההסכם ולא בנקל יחליף בית המשפט את שיקול דעתו בשיקול דעת הצדדים.
13
14 55. השאלה האם ההסכם שבפני הוא הסכם "טוב" לכל הצדדים או הסכם "רע" למי מהם, עד
15 כדי התערבות בית המשפט בהוראותיו, היא שאלה שבראש ובראשונה על הצדדים עצמם
16 להשיב עליה. ככל שהסכם נכרת מדעת, מהבנה וללא פגמים ברצון, הרי שתגבר הנטייה שלא
17 להתערב בהוראותיו, אלא לאפשר לצדדים לממש את מערכת החיובים אשר נטלו על עצמם,
18 לאחר ששקלו, בחנו והעריכו את כלל הוראותיו.
19
20 56. בע"א 6601/96 **AES SYSTEM INC ואח' נ' סער ואח'**, פ"ד נד(3) 850, נאמרו דברים היפים
21 לענייננו:
22
23 "נפתח בערכים, בעקרונות ובאינטרסים התומכים במתן תוקף להתחייבויות
24 החוזיות שנטלו על עצמם הצדדים. עקרון ראשון שיש לקחתו בחשבון הוא
25 חופש החוזים. מעקרון זה נגזרת התפיסה, כי חוזים יש לקיים: *pacta sunt*
26 *servanda*. החוזה הוא ה"חוק" שהצדדים קבעו ביניהם, ואותו עליהם לקיים.
27 חברה מתוקנת לא תוכל להתקיים... ולהתפתח אם חוזים הנכרתים בה לא
28 יכובדו. אינטרס הציבור – אינטרס המשקף תפיסות של צדק, מוסר ועילות
29 חברתית גם יחד – הוא שהתחייבות שנטל על עצמו אדם (בגיר) תכובד על ידו"
30 (שם, עמ' 862; הדגשה במקור).
31
32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלוגית נ' פלוני

1 [עוד על העיקרון שחוזים יש לקיים, ר' עא 8556/96 רוני לוביאניקר נ' משרד האוצר, פ"ד
2 נו(5) 289, 297; בג"צ 6317/03 הקשת הדמוקרטית המזרחית נ' שר התעשייה ואח', פ"ד
3 נח(5) 108, 112; ד"נ 2/84 פרץ רוזנברג נ' רוחמה רובינשטיין, פ"ד לח(3) 689, 690; ד"נ 4/82
4 יהושע קוט נ' דניאל קוט (קטינ), פ"ד לח(3) 197, 204].

5
6 57. בפסק דין אשר ניתן בעמ"ש (ת"א) 6646-06-12 (פורסם בנבו, מיום 17.12.13), נקבע כי:

7
8 **"הדינים הכלליים אינם נעצרים על מפתן דלתה של המשפחה. משהתחייבו**
9 **המשיבים, הן בהסכם המכר והן בהסכמה המאוחרת... יש לבחון התחייבות זו**
10 **באמות מידה של דיני החוזים הרגילים ולא באמות מידה של דיני חוזים**
11 **"משפחתיים", אלא אם ניתן להצביע, תוך הפעלת כללים מרוככים יותר**
12 **לבחנית אומד הדעת של הצדדים, בהיותם בני זוג... " (סעיף 13 לפסק הדין).**

13
14 58. הריני להצטרף, בכל הכבוד, לדברי בית המשפט המחוזי דלעיל. אל מול הטענה כי יש
15 לאפשר דיני חוזים "מרוככים" בין בני משפחה, ניתן להעלות טענת נגד לאמור כי דווקא
16 שמירה על חיי משפחה תקינים והתנהלות חוזית ראויה בין פריטים בתוך המשפחה הולמת
17 חתירה לקראת וודאות משפטית, ולא להיפך. ככל שטיית בית המשפט להתערב בחוזים
18 משפחתיים תגבר, כך יגבר אי הוודאות בתוך המשפחה וכך תכורסם שארית האמון
19 שקיימת (ככל שנותרה) בין בני המשפחה שהתקשרו בהסכם. ודוק; אמנם, בחינת
20 התחייבויות בין בני משפחה תיעשה בראייה כוללת של מערכת היחסים המשפחתית, ואולם
21 אין לומר כי בחינה זו יש בה להקל על המבקש לבטל הסכם או על המבקש לנער חוצנו
22 מהוראותיו של זה. ככל שלא נפלו פגמים ברצונם של המתקשרים בחוזה, עצם קיומה או אי
23 קיומה של מערכת משפחתית בין צדדי החוזה, ספק רב בעיני אם יש בה להעלות או להוריד
24 מתוקפו של ההסכם.

25
26 59. במקרה שלפניי – בו הצדדים הביעו מפורשות את רצונותיהם, שאיפותיהם והסכמותיהם
27 במסגרת ההסכם – אשר לא מצאתי כי נכרת תוך פגמים כלשהם ברצון מי מהם, שומה על
28 בית המשפט לכבד רצונות אלו, ולא לאפשר למי מהצדדים לחזור בו, ללא טעם מבורר. אחר
29 טעם שכזה תרתי ותרתי ולא מצאתיו. התובעת לא הוכיחה כי ההסכם בוטל בהתנהגות. כך
30 לא הוכח כי הצדדים ניהלו, בניגוד להסכמותיהם, חיי שיתוף. נהפוך הוא, התובעת העידה
31 כי הצדדים לא פתחו מעולם חשבון בנק משותף (עמ' 31 ש' 13-18), המניות בחברות נרשמו
32 על שם הנתבע בלבד (ש' 28-31), והלכה למעשה, לא עלה בידי התובעת להוכיח כל שיתוף
33 מעבר לאמור בהסכם ואם לא די בכך, הרי שהעובדות מלמדות על ההיפך הגמור מכך.
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלונית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלונית נ' פלוני

60. אם לא די בכל זאת, יוזכר כי לשון ההסכם אינה מאפשרת ביטול ההסכם בהתנהגות, לאמור: "למען הסר ספק יובהר כי הסכם זה לא יהיה ניתן לשינוי, במפורש או מכללא, על ידי התנהגות... או על ידי דברים שנאמרו, אלא אך ורק על ידי מסמך בכתב ובפני עורך דין הקובע מפורשות שהוא בה לשנות את הזכויות והחובות המפורטות בהסכם זה בנקודה כלשהי והחתום על ידי שני הצדדים גם יחד בו זמנית" (סעיף 13 להסכם; המבוא להסכם שצוטט לעיל). אף מטעם זה, דין הטענה לביטול ההסכם בהתנהגות להידחות.

ד' – לסיכום:

61. כל טענותיה של התובעת לבטלות ההסכם או לביטולו, נדחות בזאת. לצערי הרב, עדותה של התובעת לא הותירה בי רושם חיובי בלשון המעטה. התרשמתי כי התובעת לא בחלה מהעלאת טענות חסרות שחר וחסרות יסוד. התובעת מסרה עדות מגמתית, הכתיבה תשובות מוכנות מראש, שלא תמיד עלו בקנה אחד עם השאלות שנשאלה, ולא אחת הערתי על כך לפרוטוקול (ר' עמ' 29, שורות 7-9; עמ' 31, שורות 20-24; עמ' 37, שורות 24-26; עמ' 38, שורות 22-24). התובעת הותירה בי רושם של אשה נבונה ביותר ורחוקה מאוד מהתיאור שתיארה עצמה ("כמו שה לטבח"). התרשמתי הכללית והבלתי אמצעית מהתובעת הייתה כי זו התייצבה על דוכן העדים להרביץ את משנתה ולשוב על תשובות ואמירות ללא הלימה רבה לשאלות שנשאלה, והכל מתוך מחשבה כי חזרה עליהן תעיד על אמיתותן.

62. מנגד, עדותו של הנתבע הותירה בי רושם חיובי ואמין. הנתבע השיב לשאלות בבהירות וללא התחמקות ולא מצאתי כי יש בעדותו לחזק את עדותה של התובעת או לתמוך בטענותיה. עוד מוצא אני לנכון לציין כי עדותה של עו"ד שרון ליכט פטרן על אודות נסיבות עריכת ההסכם וחתימתו על ידי הצדדים הייתה רצופה, בהירה, בלתי מתחמקת ובלתי מגמתית ומצאתי עדות זו ללא כל דופי וכעדות אמינה ומהימנה כאחד.

63. אשר על כל זאת, ובשים לב לכל האמור לעיל, לא מצאתי בכל טענות התובעת טענה מבוררת שיש בה להביא לבטלות ההסכם או לביטולו וכפועל יוצא, הריני לקבוע כי הסכם שריר וקיים.

64. בשים לה לתוצאת החלטתי זו, תודיע התובעת בתוך 15 ימים אילו עתירות מתוך כלל עתירותיה בשתי התובעות, היא תבקש להמשיך ולברר ותנמק כיצד כל עתירה ועתירה איננה סותרת את תוצאת החלטתי זו. הודעת התובעת תועבר לנתבע לתגובתו בתוך 15 ימים. זכות תשובה בתוך 7 ימים ממועד קבלת תגובת הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 32058-09-12 פלוגית נ' פלוני
תמ"ש 32087-09-12 פלוגית נ' פלוני

- 1 בשים לב להודעת התובעת, לתגובת הנתבע ולתשובת התובעת, אתן החלטה להמשיך
2 ההליכים שבפני.
3
4 .66 הוצאות ההליך, במסגרת פסק הדין הסופי.
5
6 .67 ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
7
8
9
10
11 ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ד, 26 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.
12

יהורם שקד, שופט

- 13
14
15
16
17
18
19